

Излиза три пъти въ седмицата
сбѣди:

Вторникъ, Четвъртъкъ
и Събота.

ЦѢНА:

За година 20 лева сребърни
" шестъ месеци 12 лева ср.
" три " 7 " "
Единъ брой 20 стотинки.

СЛАВЯНИ

ПОЛИТИЧЕСКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Сичко което са отнася до вѣстника
написна са направо до

Т. Х. Станчевъ въ Русчукъ.

Неплатени писма не са приематъ
Ръкописи назадъ се не връщатъ.

За Обявления се заплаща:

За всѣки рѣдъ прѣвъ пжтъ 20 ст.
За " " вторий " 10 ст.

Руссе 16 Май 1884 год.

Въ послѣднѣо врѣме въ насъ високата изпълнителна властъ, си е присвоила сичкитѣ права, законодателно, съдебно и на всичко. Това ний забелѣзахме и забелѣзваме отъ многото разнородни циркулярни, чрѣвъ които се тълкуватъ законитѣ; чрѣвъ указитѣ и приказитѣ, които измѣняхъ много точки отъ дѣйствиущитѣ закони; чрѣвъ неправилнитѣ дѣйствиа, извършени въ кратко врѣме; чрѣвъ незначителни изборниотъ право на насѣлението; чрѣвъ нарушение общинската самостоятелностъ; чрѣвъ фомигиранieto народната воля и др. и др. на които излаганieto би ни отвлѣкло твърдѣ далеко. Само като си помислимъ какъ се приехъ: конвенциитѣ за желѣзницата и измѣненията въ конституцията, какъ се създаде славната кодификационна, то е доволно да си съставимъ понятие, до какъ могатъ да отидатъ работитѣ въ насъ, ако се ние не съвземемъ и о врѣме спремъ тия високи наклонности пронеходящи отъ великата тайна!

Либералната партия т. е. цѣлия народъ, пресата, отдавна осъди тия постѣпки, на които поглѣдна съ удивление, като невѣроятни, че тѣ не могатъ да се вършатъ отъ хора, които довчера явно проповѣдвахъ на народа: „да стои на старна, да не зема участие въ изборитѣ, за да не стане участникъ въ беззаконитѣ дѣла.“

Не задоволени отъ сичко което извършихъ, противъ волята на народа и противъ духътъ на основния законъ, нашитѣ велики патриоти обрѣнаха поглѣдитѣ си и на частни личности; тѣ захванаха да прислѣдватъ по единъ неоправдателенъ и недопростимъ начинъ, най-виднитѣ ни хора, най-честнитѣ патриоти, водителитѣ на Либералната партия, които бѣнахъ чисти прѣдъ съвѣстѣта си и прѣдъ народа. Извѣстно е сѣкому, че неодавно се отправихъ депени на Румелийското правителство, да се пита за нѣкакво си подданство на двамата общепознати неуморими патриоти г.г. Каравелова и Славеикова, които вчера бѣхъ премиеръ министри и председатели на камарата, съ цѣль да се изгонятъ изъ България, защото неказвали на черното бѣло! Чудни дѣла! Като че ли българския народъ е забравилъ 50 годишния трудъ на побѣлелий старецъ Славеикова, който са е трудилъ и работилъ за славата и свободата на този народъ, отъ когото искатъ тѣ да го отдѣлѣтъ; като че ли народа не помни още освѣнъ другитѣ заслуги на учения Каравеловъ и икономията отъ 20 милиона лева, които остави въ народната каса и които разграбихъ узурпа-

торитѣ въ преврата. Не стига това, тѣзи двама лични мъжике, избрани за членове на Софийския окр. съвѣтъ, се кассирахъ защото бѣе чужди подданици! г. Сукнаровъ избранъ съ болшинство гласове, не са потвърдилъ за кметъ! Софийския окр. управителъ представилъ за кметъ г. Д-ръ Радославова, нъ и той не са одобрилъ, защото „уличенъ ратникъ“ (!) не можалъ да бѣде кметъ! Нецастна България, какво и доде до главата!

Ако ний излагаме една частъ отъ многото явни и общепознати факти, ний, нѣмаме за цѣль да нападаме никого, нъ да откриваме истинната, за да се запознае сѣкий съ нашитѣ велики либерали, за които редакторитѣ кокалаповци на „Срѣдецъ“ проливатъ крокодилски сълзи, като искатъ да затулятъ очитѣ на народа, да не виждатъ какво става отъ прѣдъ му. Ний обръщаме вниманието на сичкитѣ избиратели, които ще са явятъ на 27 Май прѣдъ избирателнитѣ урни на тия фактове, да бѣдатъ внимателни за кого ще гласоподаватъ, кому ще повѣрятъ да ги представлява и да защитава интереситѣ на цѣлото отечество. Цѣльта на гоненията, които се отправятъ къмъ по личнитѣ ни дѣятели е да се направи, щото идущата камара да бѣде съставена отъ хора, които да не разбиратъ отъ нищо, нито да знайтъ да запитатъ, на какво основание се извършихъ толкова произволи, на какво основание са распрѣснаха толкова народни пари, защо се оставихъ ненаказани извѣстнитѣ грабители, превратаджии, и др. и др. ето отъ това се страхуватъ нечестивитѣ. Нъ народа е господаръ на себѣ си и ние вѣрваме, че народа ще умѣе какви хора да си избере и испрати въ камарата.

Четете молимъ, въ дсволния „Срѣдецъ“ какви законопроекти се приготвяватъ за идущето събрание. Мѣжду другитѣ, вий ще видите и „законопроектъ за преорганизиране централното управление на Министерството на общитѣ згради.“ Въместо да се представи предложение за оничтоженieto на това излишно министерство, което не са предвижда въ конституцията, тѣ мислятъ да го подкрепятъ.

Ще успѣе ли днешното Министерство да лиши предстоющето Народно Събрание отъ нашитѣ по-видни хора? Не ни са иска да вѣрваме, когато знаемъ, че днесъ народа високо цѣни и ще цѣни патриотитѣ си. Примѣръ е самъ г. Цанковъ. Той бѣше високо почитанъ и поддържанъ отъ народа, до като не бѣше измѣнилъ своитѣ начала, до като поддържаше цѣлокупността на конституцията; щомъ обаче са указа, че той е съгла-

сенъ и жѣлае да станатъ нѣкакъви измѣнения въ конституцията, на часа се отдѣлихъ отъ него сички ония, които го почитахъ и подкрепяхъ. Тога е фактъ, че народа цѣни и не си дава правата.

Предстоющитѣ избори на народни представители, ще ни покажатъ още по-ясно, знае ли народа да цѣни своитѣ честни патриоти и какъ гледа той на ония, които си измѣниха началата и които искатъ да се не зачита народната воля. Въ това врѣме, сички трѣбва да бѣдемъ умѣренни и внимателни, за да не допуснемъ да се въспоазуватъ неприятелитѣ ни.

ДРУГАРЪ

на

Младия войникъ, превелъ Г. Ж. Шиваровъ.

Ако въ нашата литература са срѣщатъ разни дреболии, парцали, на които единственото достоинство са заключава въ това, че критиката не обрѣна никакво внимание, и мълчанието, като че ли ги намира за прекрасни и изияци прѣводи, то отъ това не слѣдва, че и въ военната ни литература трѣбва да иматъ достѣни подобни класически глупави прѣводи, като на г. Шиваровъ, Балтаджиевъ et tutti quanti гуази прѣводчи. Нецастни! тий немогатъ да дойдатъ до съзнание, че тѣхнитѣ прѣводи съ разни измѣнения и приспособявания не само уѣселяватъ войника, но и подиръ двѣ-три години България ще уволни ва формени идиоти, патякани съ разни китайски грамоти, тий не могатъ да разбератъ, че тѣхнитѣ прѣводи принасятъ не полза, а убийственний вредъ, противъ когото трѣбва да са употребляватъ разни дезинфекционни ерѣдства. Человѣкъ трѣбва да бѣде твърдъ самонадѣянъ, за да мисли, че неговитѣ бълнувания, плодовеѣ на неговото невѣжество могатъ да принасятъ полза нѣкому.

Ако ний сега не са избавимъ отъ подобни прѣводчи, които иматъ силно жѣлание да брънчатъ по литературното поле, ако сега не нмъ са подрѣжатъ крилата, то за сѣнѣ ще бѣде късно, тий като тий иматъ нецастие да мислятъ, че съ своето брънчане принасятъ полза. Освѣнъ това, тези прѣводчи често си криятъ своето невѣжество, подъ крилото на авторитѣ на военното министерство, което volens nolens препорѣчва тѣхнитѣ бълнувания. Да бълнува и да драчи има всѣкий право, тий като за това данѣкъ не си взема, но когато тези бълнувания взематъ да са употребляватъ като пособия, взематъ да са распространяватъ по между войницитѣ, тогава критиката трѣбва да прекъсне своето прекрѣтѣно мълчание. Тѣзи сѣ причинитѣ, които ма каратъ да взема перото и да кажа нѣколко думи за единъ видъ отъ подобни парцали, който носи име: „Другаръ на младия войникъ“. Признавайте са, читателю, че такъвъ единъ трудъ съвѣмъ не ми са прави, но какво да сторя, когато на свѣта са намиратъ шестмѣсечни агънца, които мислятъ, че всичко, което хвърчи са бѣде, че досѣ е да брашулеви человекъ по руски, за да може да прѣвежда; не публиката съжестува за критиката, а критиката за публиката, нѣма какво да са прави, трѣбва да са анализиратъ, обсѣждатъ подобни прѣводи.

Въ самото начало г. Шиваровъ показва доволно голямо невѣжество, като превежда думата „дядка“ по български „другаръ“. Думата другаръ съдържа въ себе си понятие равноправностъ, еднакво социално положение, еднакво умствено развитие, тогава когато думата „дядка“ по руски има съвършено друго значение. Ако единъ войникъ е дядка на нѣколко млади войници, то той съвѣмъ не имъ е другаръ; по-скоро той е началникъ, учителъ, ръководителъ, но не другаръ; нима самъ г. Шиваровъ не забѣлѣзва това противорѣчие, когато този другаръ, са обрѣща къмъ войницитѣ и имъ казва: „момчета! азъ съмъ вашъ началникъ, а вий сте мои подчинени“

(ст. 9), но да оставимъ на старна това и да начнемъ да газимъ изъ този каъкъ, който носи име, както казахъ по-горѣ, другаръ на младия войникъ; отъ сичкитѣ старни искачатъ мирнаци мухички, сирѣчь неправомерности, несъобразности, които, безъ всѣкаква логика, по волята на превода лежатъ въ книжката и всичко това са приподнася на войника съ цѣль да му са улесни неговото образование, съ цѣль да може той да черпи отъ този изворъ и да предава на младитѣ войници, както гласи предговора на знаменатата книжка; сега да видимъ, като какви знания съдържа въ себѣси този изворъ, отъ когото г. Шиваровъ ни увѣрява, че тече жива вода. На 10 стр. четемъ: „началника заповѣдва, дѣто ще каже грижи се за васъ“ (за войницитѣ); значи въ основанието на всѣка една заповѣдъ не лежи нищо друго, освѣнъ грижа за войника; значи всѣка една заповѣдъ нѣма никаква друга цѣль, освѣнъ ползата на войника; какво ще каже войника когато прочете такава една нецеленостъ? той ще защото твърдѣ добръ разбира, че често приказанieto на началника върви въ разрѣзъ съ неговото добро, но той го изпълнява, защото инакъ пада подъ сѣдъ или дисциплинарно наказание; на сѣщата страница ся говори, че войника на военна служба ся научава на каквѣто и да е занаятъ (??); не мисля че г. Шиваровъ на военна служба е придобилъ вкусъ къмъ подобни нецѣлности, че военната служба го е научила да превежда така и такива парцали, които въ Россия „нѣтъ имъ числа“; отъ сѣщата книжка войника ся научава, че французитѣ иматъ царъ (??), тий сѣщо и ний (?!), че султана много ся грижи за своитѣ поддани (?!), че царетѣ глѣдатъ, щото разнитѣ стоки и храни да бѣждатъ хубави и ефтини (?!), ами кажете ми г. Шиваровъ, глѣдатъ ли царетѣ, щото въ литературата да не ся явяватъ такива парцали? мисля, че ще отречете, защото инакъ вашата книжка не щѣше да види бѣлъ свѣтъ. Може би въ нѣкой до потоци страни, въ царството на циклонитѣ цѣлността на извѣстни предмети ся чамѣрила въ зависимостъ отъ тѣхния царъ, може би французитѣ да ся имали царъ, а тий сѣщо и ний, но г. Шиваровъ ще ся съгласи съ това, че ни онзи, който върви въ разрѣзъ съ историята, който поднася на читающата публика такива съвременни идеи и положителни знания, умствения му горизонтъ ся подвѣжда подъ такавъ знаменателъ, величината на когото е нула; но вънецъ на несъобразноститѣ е обясненieto на войника причинитѣ, по които става война; тукъ не знаемъ, кого да съжаляваме: логиката ли, превода ли или книгата и мастилото съ които така зло са подиграли, но нека самата книжка да говори, защото такива оригинални идеи, азъ не са рѣшаваамъ да ги предавамъ съ свои слова, ще си изгубитъ сичката прелесть; слушайте читателю: „така не бива, защото тогава ще бѣди лошаво за мой народъ“ и, ако не са снегодатъ, изгѣзва голямо обивание на дѣй господарства, спрѣчь война; просто и ясно, но глупаво до нѣмай какъ. Ако любезний читателю, искашъ да знаешъ, какво е нѣщо давание на честь, то разгърни това парцалче и на 37 стр. ще намрѣшишъ такова курioзно обяснение: даванието на честь единъ видъ франтовство за войника, койго като върви по улицата хубаво отдава честь; да оставимъ на старна тези безсмислени фрази, това е вече болѣстъ на цѣлата книжка, но видъ тука явно неразбирание, какво е нѣщо военна честь, изгѣзва, че унипочитанието е франтовство, а войника са унипочава на нѣкой madame, койго, когато върви по улицата, са куруздисва съ своята триашишна въ диаметръ капела. На 38 страни е казано, че закона запрѣтва бѣлганieto, а на 39-та са говори, че ако нѣкой открадне, то тоя часть трѣбва да го бѣхтатъ или засрашътъ, за да разбере, че не бива да са краде. Сега пита са: биятъ ли на военна служба или не? Отъ една старна изгѣзва, че закона запрѣщава, а отъ друга старна, ако нѣкой открадне го биятъ. Идете подиръ тона и не казвайте, че прѣводача невѣдаъ бо, что творитъ, идете подиръ тона и приказвайте за логиката. Азъ съмъ увѣренъ, че ако логиката бѣше предметъ одушевѣнъ, то ти страшна война щеше да обяви на г. Шиварова; така безцеремонно да ся обрѣщатъ съ нея, така да я тълчатъ, тя нѣма да позволи никому, макаръ кой ще да бѣди: биятъ ли той адютантъ отъ военното училище или началникъ на военното училище. Сега, ако вземемъ суммата на сичкитѣ тези не-

собразности, неаппетитности, бълнувания и лъжи които ся разсипани по сичката книжка въ такава изобилие, ако приемеш въ внимание, че изложението е твърдъ тъмно, страдай отъ логиката, че езикътъ е руско-турско-български, то ний имаме право да причислимъ тази книжка къмъ онези произведения и прѣводи, които на панаирната ся продаватъ на она; всѣкий прѣводачъ на подобни книжки не му остава друго нищо да направи, освѣнъ да пропѣе на своя си прѣводъ, вѣчна память и да го предаде на ауто-да-фе, а не да мисли за второ издание, по sapienti sat.

Unus.

Бащина пѣсень на още не родившето
се негово дѣте.

Желаешъ ли да посѣтишъ
Вѣчно робство и тѣга?
Желаешъ ли да осѣтишъ
Туй, що бива на свѣта?
Желаешъ ли ти да видишъ
Черни мжки, теглила,
И свидѣтель самъ да бѣдешъ
На туй, що е срамото?
Какъ душата се подигуся,
И не мжчи свѣтота?
Какъ се върши невъзвратно
Туй, що ѿ грѣшно за свѣта:

* *

Какъ се гнусно подиграва
Дѣвченската красота?
Какъ се губи изъ мжглата
Бѣдна, жална свѣстѣта?
Какъ се майката отритва
Отъ дѣщеря и синѣтъ,
И какъ вѣчно съ горестъ, тѣга.
Единъ другъ се тѣ кланятъ?
Какъ едната си продава
Красотитѣ за пари?!
А пжкъ другия извършва
Всевъзможни гнусоти!

* *

Желаешъ ли ти да видишъ
Разликата мѣжду насъ:
Какъ подмѣца се прославя
И се счита зарадъ спасъ?
Какъ се злобата издигва
Надъ човѣчки правдини?
Какъ се врѣдомъ ти презирашъ,
Ако правишъ добрини?
Желаешъ ли ти да видишъ
Двоеноги сжщества:
Какъ се гонатъ, какъ се колятъ
И противу свѣстѣта?
Какъ се смъртни хора казватъ,
Безсрамно на свѣта,
Че сж свѣтци чародѣйни
И безсмертни божества?
Какъ живѣятъ двоеноги
Титулярни сжщества,
Въ срѣдѣ градини и палати,
А бѣдния у пеща?
Ако искашъ ти да видишъ
Какъ царѣ поета гонатъ,
За когото свързанитѣ
Сиромаси съзиди ронатъ,
Защото имъ той вѣнѣва
Сѣка мжка и тѣга,
И ги учи какъ да срѣщатъ
Сѣка нахална бѣда?

* *

Ако искашъ ти да глѣдашъ
Туй, що ѿ грозно на свѣта:
Какъ се пжчатъ, препоржчатъ
Сганъ отъ подли сжщества?
Какъ пжкъ други свѣти хора
Съ кръстъ и расо на гърба,
Грабатъ хората — и служатъ
На Исуса до гроба?

* *

Ако искашъ ти да видишъ
Бѣдностъ, жѣдностъ, голота,
И да слѣдвашъ да си фактаръ
На безцѣлната борба?
Да те гонатъ и презиратъ,
Че обичашъ правота,
Че преслѣдвашъ, че презирашъ
Лъжовнитѣ божества?

Ако искашъ да оплаквашъ
Мжкитѣ ни въ самота
И да влечешъ общи позоръ
Отъ хората за това? —
Ти ела, о! Бѣдно чѣдо,
Тукъ, при мене на свѣта! . . .

Сократъ и Руссо.

О, колко сж черни
Вѣковетѣ стари!
Но какъ безпримѣрний
Сега сж остана!
Родиха се славни
Философи чудни.
Съ мисли идѣлни,
Проповѣди умни;
Но злобата дива
Съ мжки и теглила
Ето че убива
И тѣзи свѣтила!
Диви прости хора
Сократа убиха;
Слаугитѣ Христови
Пѣкъ Руссо затриха!

Мой братъ.

Азъ несканъ да ми бѣдешъ
Ти на щастѣето свидѣтель;
Нито вѣчно ти да ми си
На нещастѣето бдителъ.
Не желажъ въ менъ да трѣснешъ.
Туй, що мразя на свѣта;
Нито съ менъ да се отнасяшъ
И противу свѣста!
Ти ще бѣдешъ доволенъ
Като ти кажа, че съмъ радъ:
Да те вида честенъ дѣецъ
И тогава си мой братъ!

Владиславъ.

ДОПИСКИ.

Свищовъ 10-й Май 1884.

Г-не Редакторе!

При всяко че десетки почти дописки са писани за тукашнитѣ избори, тъй щото може и да са омирзали на читателитѣ ви, затова ако намирате нѣщичко интересничко въ моята, то бѣдете тъй добри и я обнародвайте, нека прочитатели още единъ пжтъ да чуятъ, че и въ Свищовъ, този едновременно консерваторски градъ, са панесе на консерваторитѣ такъвъ ударъ, подиръ който тѣ не щжтъ скоро да подигнатъ глава. Но да си дойдемъ на предмета. По обикновено консерваторитѣ отдавна бѣха сж запримѣтени, заубѣждавали бѣднитѣ хорица, като при туй употребяваха най-низкитѣ средства, даваха пари, обѣщаваха златни гори и въ добавление бѣха повикали знаменититѣ двама братя Пашанкови, извѣстни на цѣлото княжество, които въ надвечерното бѣха повикани въ кжщата на още по-знаменититѣ братя Аневци, извѣстни народни неависитинци и бѣше имъ казано да застрашаватъ простолюдието съ бой. Най-послѣ дойде очаквания 6-й Май. Утренята народа бѣше събранъ предъ ново-построеното здание и когато вратата са отвориха спорѣдъ болшинството избра се либерално бюро. Тукъ консерваторитѣ трѣбваше да излѣзатъ изъ кожата си или да употребятъ послѣдното си срѣдство т. е. силата. И наистина тѣ нагнаха да викатъ че нещжтъ избраното бюро и когато нѣколко честни хорица викаха на противъ че го искатъ и се въехицаваха, то храбри Митю Пашанковъ, който въ това време бѣше въ залата, се спусна връхъ едного и го удари по главата съ дебѣлата си сопа (тозъ човекъ е сега много злѣ) по другаритѣ на удареция се застѣгнаха за него, хванаха разбойника и му стовариха едно мѣне, което той ще помни до гдѣ е живъ; братъ му като виде туй, спусна се да бий но и него последва сжщата участъ. Догдѣто тѣзъ сцена происхождаше, задъ нея стана друга. Въ залата се бѣше въмъкналъ нѣкой си бездѣльникъ Басарабевъ Николаевъ, братъ на знаменитий Софийскій полицмейсторъ Николаевъ, и бѣше възлѣ да цува на лѣво и на дѣсно и да се мѣси тамъ гдѣто му не е работа. Какво стана отпослѣ съ него не зная, но само видѣхъ че подиръ малко бѣгаше на вѣнъ, като се държеше за кереметь и побѣднѣлъ, значи станамо му е лошо т. е. и нему сж платили. Като видѣхъ консерваторитѣ, че съ сила не става нищо, тѣ отидоха въ другата стая и захванаха да си избиратъ друго бюро, но и тукъ нищо не стана, защото новий управителъ бѣше толкова разуменъ и имъ обясни, че двѣ бюра не биватъ. Ахъ;

да, като дойдохи на приказка за новий управителъ, заради него мога ви каза, че повѣдението, което държа по изборитѣ го препоржча че и у него има трески за дѣлане, но за него другъ нѣтъ. Най-послѣ консерваторитѣ кандисаха на вѣрата си и са задоволиха съ това, че отидоха да контролиратъ бюрото. Вѣничко отиваше добрѣ, но за жалостъ този денъ не бѣха се явили достатъчно избиратели и изборитѣ не станаха. На другий денъ подкупванията отъ страна на консерваторитѣ достигнаха до най-високата стѣнь; ходиха край града, връщаха работници като имъ плащаха двойно и тройно, докарваха ги съ пайгони, Пашанковитѣ бѣха въоружени съ револвери, съ една дума употребиха най-последнитѣ си усилия. Но работата не дойде до бой. Съгласиха се да има и двама консерватори въ бюрото и всички очакваха вишегласието. И какъ вий мислите! Подиръ толкова усилия, треперания, закарвания, подкупвания, заплашвания отъ страна на чорбаджийте консерватори, въ 2½ часа презъ нощта, тържествено се разнесе извѣстнето че либералитѣ спечелиха и каръ Христо Раховлията, който бѣше въ бюрото и се тѣмнеше за кметъ, бѣше поразенъ съсѣбъ; поотри си потѣтъ, който капеше на капки, по погладя си брадата, попи на са по шкембето, попогледна са съ Андрей Аневъ, по той нищо не отговори, защото умѣтъ му бѣше отишелъ въ дългата брада, въздъхна дълбоко, подви си опашката и си отиде. И тъй чакъ на четвъртий пжтъ се свършиха знаменититѣ Свищовски избори, за които прогърѣхмъ свѣстѣтъ съ дописки.

Спасъ.

С. Д. Орѣховица (Търнов.) 9-ий май 1884 г.
Г-не Редакторе!

На 26-й априлий около 8 часа по турски, удари прѣзъ селото ни доста силенъ градъ, напѣлни мазитѣ на много хора и уби почти половината отъ лозята ни. Убититѣ лози заприличиха, слѣдъ града, като сега да са порязани, безъ никаква зеленина, едни изскопани, а други паринати съ прѣстѣтъ, щото и чуканитѣ ся не виждатъ. Нѣкои отъ едритѣ дървета изгубиха почти сичкия си листъ. Града бѣше едръ, (като орѣхи) и покри земята, като съ снѣгъ. Нѣколко души щѣха да станатъ жъртва на голѣмитѣ порои, а нѣкои дѣца се занесоха премръзнали въ село; но както и да е нѣма никакви човѣшки жъртви; а другата загуба е голѣма. Тѣшко и горко на тѣзи наши селени, които сполѣти на кжра! ще го помнятъ до вѣка, сжщо и на които посѣти лозята или нивята.

С. Бръгово (Видинско), 10 май 1884 год.

Отъ нѣколко врѣме насамъ, селото ни се е напѣлило съ вѣстникъ „Отечество“, на сѣка поца ни ся пращатъ по 10—12 броя, адресувани всѣкому отдѣлно, безъ да е писалъ нѣкой на редакцията, или на нѣкой настоятелъ на този вѣстникъ. Тѣй сжщо, вчера ни се испроводиха 7—8 екземпляра отъ устава на народната консервативна партия, тоже адресувани всѣкому отдѣлно. Понеже като не сме извѣстени кои господа ни проваждатъ такива уставни и вѣстници, съ които искатъ да распространяватъ консерватизма между населението, то ще имъ кажимъ, да си спржтъ вѣстника и другитѣ уставни буклуци, да не ни ги испровождатъ въ селото, че народа нѣма да си остави полската работа и да се занимава съ подобни лукавства и консерваторски лжжи или ако не спржтъ идванието и ни ги испровождатъ за напѣдъ, то ний ще се зберемъ всички до които идатъ

вѣстницитѣ и ще избиремъ всичкитѣ броеве заедно съ уставѣтъ, ще излезимъ вѣнъ отъ селото съ голѣмо тържество и като имъ исчетемъ едно алилуя ще имъ теглимъ единъ киборитъ.

Д. Мариновъ.

с Върбовка (Сивлиевско) 1884 г. 6 май.
Господине Редакторе!

Моля ви помѣстете настоящето ми въ единъ отъ най-близкитѣ си броеве на почитаемия ви органъ „Славянинъ“.

По случай на пжтѣтъ си случи ми са да мина прѣзъ селото Върбовка, което остава на разстояние 5 часа на сѣверъ отъ Сивлиевско и е расположено на едно живописно мѣсто съ своитѣ гори и поляни, които му даватъ хубавъ изглѣдъ. Населението му възлиза до 150 кжци българи и 20 кжци турски, занятието имъ е земледѣлието, скотовѣдството и до негдѣ лозарството. Отъ скоро врѣме ся е появило въ тѣхъ стремление къмъ учението, училището имъ се посѣщава зимно врѣме съ повече отъ 100 ученика, раздѣлени на четирѣ отдѣления и единъ класъ, съ двама учители, които отговарятъ на званието си т. е. освѣтитѣ трудѣтъ когото полагатъ за въспитанието на дѣцата, нѣ стараятъ са и за образованието на простото население. Въ средата на това село презъ 1881 год. е въздигнатъ храмъ подъ име св. Архангелъ, свѣщеницитѣ са двама, които тоже отговарятъ на званието си. Мѣжду населението сжществуватъ съгласие и братска любовь и нанстина при такива качества са очаква добра бѣдничностъ.

И. Т. Душковъ.

Търново 12 май 1884 год.

На 8-й май часѣтъ по 4½ слѣдъ пладня, прѣстигна въ града ни П. Преосвещенство г. Мелхиседекъ, Епископъ Ромуни на южно Дунавскій край, придруженъ отъ г. Стояновича дипломатически агента на Ромуни кралство пребивающъ въ Русчугъ.

Посрѣщанието на П. Пр. стана по слѣдующий редъ:

П. Преосвещенство Търновскій Епископъ г. Климентъ, испрати собственний си файтонъ до въ с. Самоводенъ, за да причака уважаемия си гостъ, който идеше отъ Русчугъ; телеграфа отъ Бѣла извѣсти, че П. Преосвещен. по седемъ часа тръгналъ отъ реченото село.

Намѣстника на окржж. Търнов. управителъ, градскій кметъ, придруженъ съ нѣкои отъ членовѣтъ на градско общинското управление, Н. Преосвещен. Епископъ Климентъ придруженъ отъ всички градеви свѣщеници и г. Пасекторъ на народнитѣ училища придруженъ отъ всичкитѣ учители отъ Търновската мжка гимназия св. „Кирилъ“, излѣзоха на край града за да посрѣщатъ единъ Ромунискій високоуважаемъ Царархъ.

По 4½ часа прѣстигна придруженъ отъ г. Др. Берона, който нарочно бѣ отишелъ до въ с. Самоводенъ съ секретари на окржж. управление.

Слѣдъ духовното взаимно поздравление на двамата Епископи, Български и Ромуни П. Преосвещен. привѣтствува Ромунискато Епископа съ слѣдующата кратка, но трогателна рѣчь:

Ваше Преосвещенство!

Българската стара столица, Търново се радва днесъ, че посрѣща единъ високо уважаемъ гостъ на една съседна намъ държава, която е служила за най-безопасно пристѣжище, на всички ония нѣши патриоти, които се повдигнали знамя срѣщу своя тирани за доброволна народна свобода. Ромуни е по-казвала челоуколюбие и гостоприемство въ различни критически обстоятелства на народа

щитъ и бивши членове, да внесатъ дълговетъ си въ най-непродължително врѣме, за да може комиссиата, която ще се избере съгласно чл. 45 пунктъ а; отъ устава, да приготви и представи въ годишното събрание изискуемиятъ такъвъ билансъ.

Руссе 8 Май 1884 г.

Председателъ: *Ив. Х. Габровски.*

Дѣловодителъ: *Д. Друмевъ.*

ЯВНА БЛАГОДАРНОСТЪ.

Настоятелството на Руссенското Добролюбиво Благотѣлно Дружество „Въспитание“ бърза да изрази сърдечната си благодарностъ, на сѣдующитъ ученолюбиви и родолюбиви г-да, които по случай на именитъ си день благоволиха да внесатъ сѣдующитъ пожертвования: Г-да г. Георги В. Киселовъ живущъ въ Виена рубли сребър. 3 Г. Мартиновъ 4 л. 40 ст., Г. Стефановъ 4 л., Г. Р. Цанковъ 4 л., Г. Геровъ 3 л. 60 ст., Г. Малчовъ 3 л., Г. Василевъ 3 л., Г. П. Бачеваровъ 2 л., Г. Дръновски 2 л., Г. Юнковъ 2 л., Г. П. Драголовъ 2 л., Гецо Ангеловъ 1 л. 80 ст., Г. Тарапановъ 1 л. 75 ст., Ганчу Косювъ 1 л. 50 ст., Г. Диноловъ 1 л. 75 ст., Г. К. Болерски 1 л. 50 ст., Г. Поповъ 1 л., Г. Т. Подскоичевъ 1 л., Г. Н. Михайловъ 1 л., Г. Реловъ 50 ст. Да живѣятъ подобни пожертвователи.

Руссе 29 Априлий 1884 год.

Прѣдседателъ: *Илия П. Сираковъ.*

ОБЯВЛЕНИЕ.

Севлиеиското Опѣлч. дружество „Левъ“, обявява, че търси работници за построяване на единъ паметникъ съ височина 8 метра и 20 сантиметра, работенъ съ мѣстенъ дъланъ камакъ. Материяла ще си доставятъ самитѣ работници. Желаящитѣ г-да нека са отнесатъ за споразумѣние до дружеството.

Председателъ: *Ив. П. Даниловъ.*

Дѣловодителъ: *Н. Сименовъ.*

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1237.

Руссенското Градско Общинско управление, на основание постановлението си отъ 5-ий того подъ № 60, има честь, да обяви, че дава подъ наемъ съ наддавание „Хотелъ Нелъх хане“, желаящитѣ да го наематъ могатъ отъ 20 того въ веѣки присѣтственъ день да виждатъ условията въ помещението на Общинското управление. Окончателното възлагане ще стане на 28-ий Май въ 5 часа събъ послѣ пладнѣ.

Руссе 9 Май 1884 год.

Кметъ: *С. С. Златевъ.*

Секретаръ: *Ф. Цаневъ.*

ОБЯВЛЕНИЕ

НАЙ ХУБАВИ ЦИГАРЕНИ КНИЖКИ ПО АНИЛИЗИРАНИЕТО (РАЗЛАГАНИЕТО) НА ПРОФЕСОРА А. ВЕРИГО „Les dernieres cartouches“ и „Dorobantul“.

При изсѣдването на 5-тихъ вида цигарени книжки, които се продаватъ въ Одесса, получихъ сѣдующитъ резултати:

- 1) Книжкитѣ на парижката фирма Брауниайнъ и братия, които носятъ название „Les dernieres cartouches“ и „Dorobantul“, сѣ доста тънки и иматъ съвършено бѣлъ цвѣтъ (боя).
- 2) Книжкитѣ на английската книжна фабрика, които се казватъ „Mikado“, сѣ доста тънки съ довольно силенъ желтъ блѣсъкъ.
- 3) Книжкитѣ на Парижката фирма „Gambier“ сѣ тънки съ повече разпръснати желтъ цвѣтъ.
- 4) Книжкитѣ на Парижката фирма „Abadie“ сѣ подебели отъ упомянатитѣ съ още повече разпръснати желтъ цвѣтъ.

При изгарянето се оказало, че желтия цвѣтъ на тия цигарени книжки зависи отъ присѣтственото въ тѣхъ желѣзенъ окисъ. Чрътъ претегляването и измѣрването на книжкитѣ, била опредѣлена тѣжината на обемитѣ имъ и намѣрено било, че единъ квадратенъ метръ на тия книжки тѣли:

„Les dernieres cartouches“	12,1 грамма
„Dorobantul“	12,3 „
„Gambier“	12,2 „
„Mikado“	12,5 „
„Abadie“ (съ марка „Grone & C.“)	17,00 „

Отъ тѣзи резултати се види, че цигаренитѣ книжки на фирмата „Abadie“ (съ марка „Grone & Cie“) съдържатъ, въ сравнение съ другитѣ видове, по-вече книжни вещества при едно и също квадратно измѣрване. За по нататѣшното изсѣдване на тия книжки опредѣлена била влагата и пепелъта, които се намиратъ въ тѣхъ. Оказало се, че процентното съдържание на влагата въ тия видове, било приблизително еднакво, т. е. тѣ биле гигроскопични въ еднаква степенъ, и че съдържали въ себя си различно количество пепелъ, както това се види отъ сѣдующитѣ числа:

Количество на влагата.	Количество на пепелъта.
„Les dernieres cartouches“ 5, 80%	0, 13%
„Dorobantul“ 5, 40%	0, 11%
„Gambier“ 5, 74%	1, 53%
„Mikado“ 5, 77%	1, 51%
„Abadie“ 5, 40%	2, 32%

Количеството на пепелъта въ двата вида цигарени книжки на фирмата Брауниайнъ е съвършено ничтожно въ сравнение съ другитѣ видове. Разбира се значителното количество на пепелъта въ тѣзи послѣднитѣ три вида, зависи най-много отъ притуряването въ книжното вещество охра, която и предава на тѣзи книжки различна степенъ желтинина. Пепелъта на тия три вида е боддисана съ повече или по-малко синя, червена или желта боя отъ желѣзенъ окисъ. При това боята на пепелъта въ книжкитѣ „Gambier“ и „Abadie“ е доста силна; боята на пепелъта въ „Mikado“ е съвършено блѣдна. За това стана нужда да се опредѣли количеството на желѣзния окисъ въ тия видове книжки. При това се намѣри:

Количеството на желѣзния окисъ.

„Mikado“	0, 91%
„Gambier“	1, 7%
„Abadie“	1, 82%

Ако извадимъ тия притурени количества на желѣзния окисъ отъ количество, то на пепелъта, то ще се получатъ сѣдующитѣ остатъци отъ пепелъта:

Количество на пепелъта слѣдъ изваждането на желѣзния окисъ
„Mikado“ 0, 60
„Gambier“ 0, 26
„Abadie“ 1, 50

Редакторъ-Издателъ Т. Х. Станчевъ

Лесно е, слѣдователно че и слѣдъ изваждането на всякото притурено въ книжкитѣ количество желѣзенъ окисъ, тѣзи три вида книжки съдържатъ пепелъ много по-вече отъ двата вида книжки на фирмата Брауниайнъ. При това пепелъта въ книжкитѣ „Mikado“ показва, че тѣ съдържатъ доста значително количество сирѣ и може да се допусне, че въ книжното вещество отъ тоя видъ било притурено малко нѣщо тибиширъ и гипсъ. Тѣй като почти при една и съща тѣжина на единъ квадратенъ метръ отъ книжкитѣ Брауниайнъ „Mikado“ и „Gambier“, послѣднитѣ два вида съдържатъ по-вече пепелъ, то трѣбва да се допусне, че самия материялъ на книжното вещество на тия два вида съдържа повече минерални части и че матезонела на книжкитѣ Брауниайнъ е по-чистъ. Още по-не-чистъ е материяла на книжкитѣ „Abadie“ и макаръ въобще въ единъ квадратенъ метръ на тия книжки се съдържа 1, 4 пѣте повече книжно вещество, нѣ и пепелъ съдържа твърдъ много.

Сметохъ за необходимо да испитамъ съдържанието въ тия цигарени книжки на смолиститѣ вещества, които твърдъ често се притурятъ въ книжкитѣ. За това азъ извлѣкохъ всичкитѣ петъ вида книжки съ алкохолъ, въ който имаше прибавено нѣколко капки солена киселина. Разбира се при това трѣбва да се има прѣдъвидъ, че тѣзи кисела жидкостъ ще извлече всякия притуренъ желѣзенъ окисъ и нѣкоя частъ отъ солитѣ.

Резултата излѣзе съвършено ясенъ. Двата вида книжки на Брауниайнъ не се измѣниха никакъ отъ извлѣчането — това показва, че въ това нѣма смолисти вещества и съдържатъ много незначително количество минерални вещества.

Останалитѣ видове сѣ умалили на тѣжина:

„Gambier“	на 2, 02%
„Mikado“	2, 10%
„Abadie“	3, 00%

Тѣй като това измѣнение надминува процентното съдържание на пепелъта, то трѣбва да се допусне, че всичкитѣ три вида книжки съдържатъ нѣкое количество смолисти вещества.

Отъ това сравнително изсѣдване на петѣхъ вида Одески цигарени книжки азъ извлѣчамъ заключение, че двата вида книжки на Брауниайнъ сѣ приготвени отъ познатъ литературалъ, отъ колкото останалитѣ три вида и че книжкитѣ „Les dernieres cartouches“, „Dorobantul“, „Mikado“ и „Gambier“ съдържатъ въ единъ и същия квадратенъ метръ, значително по-малко книжно вещество, отъ колкото книжкитѣ „Abadie“. Тѣй като за този който пуши тюювъ, цигаренитѣ книжки служатъ като покривка на тююна, то разумѣва се вѣрно е за него, что тоя покривъ да бѣде приготвенъ по възможности отъ чистъ книженъ материялъ, и да съдържа по-малко отъ този материялъ, защото колкото е по-малко този материялъ въ цигаренитѣ книжки, толкова е по-пълно неговото изгаряне и толкова по-малко се смѣсватъ съ тююновия пушакъ продуктита на непълното изгаряне на книжкитѣ. Въ този смисълъ всичкитѣ казани четири вида книжки трѣбва да се предпочитатъ отъ „Abadie“. Прѣждъ стигането на желѣзния окисъ и тибишира не може да се счита непосредствена вредъ. Желѣзния окисъ въ врѣме на пушенето, ще се възстановява и пакъ ще се окислява и тѣй като неговото количество е ничтожно, то може съвършено да се игнорира. Нѣ тѣзи двѣ вещества могатъ да скриватъ нѣкои недостатѣци на книжкитѣ е по-крайни мѣри излизало. Не трѣбва да се допуснатъ въ цигаренитѣ книжки смолисти вещества, защото при изгарянето, тѣ лесно могатъ да придадѣтъ на тююновия пушакъ особена миризма.

Основающецъ се на моитѣ изсѣдвания врѣхъ 5-тихъ вида цигарени книжки, азъ съмъ длъженъ да отдамъ преимущество на двата вида книжки на фирмата Брауниайнъ, които носятъ название „Les dernieres cartouches“ и „Dorobantul“, както по-качеството на употребения книженъ материялъ, съ което тѣ превъхождуватъ всичкитѣ останали видове книжки, тѣй и по незначителното количество на тоя материялъ, който се употребява за приготвяне на тѣзи книжки, съ което тѣ твърдъ износно се отличаватъ отъ книжкитѣ на фирмата „Abadie“.

Впрочемъ трѣбва да се признае. Тѣзи изсѣдвания ми убѣдиха само въ това, че фирмата Брауниайнъ знае и може да прави по-хубави книжки, отъ колкото четирѣхъ останали фирми, нѣ азъ никакъ не съмъ убѣденъ въ това, ще приготвява ли тѣзи фирма всекога такива книжки, т. е. тогава, когато стане тѣ известна и получи реиме (слава).

Одесса, 11 Августъ 1883 г.

Сѣдватъ подписъ: *А. Веригъ.*

Главенъ Агентъ и депозитаръ за България на цигаренитѣ книжки „Les dernieres cartouches“ и „Dorobantul“ **Леополдъ Блумбергъ** въ г. Руссе.

ПРОДАВА СЕ.

Въ гр. Руссе една къща подъ № 1629 улица Бара (задъ дюгения на Стоянъ Кулевъ) съ 4 стаи, една крѣчма, поница и дворъ; желаящитѣ да ѝ купятъ, нека се отнесатъ до Митю Паназѣловъ.

Отъ Свищовъ. Градско Общин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 578

Свищовското Градско Общинско Управление, възъ основание протокола на общинскитѣ сѣдѣтъ подъ № 20, съ настоящето си има честь да обяви за всеобщо знание на интересующитѣ си господа, че въ канцеларията на сѣдното управление ще се произведе публиченъ търгъ, съ явна конкуренция за отдаването подъ наемъ новоопроустроеното Общинско здание отъ градската градина, съ срокъ отъ 2-ий Юний 1884 год. до 23-ий Априлий 1887 година.

Зданието състои отъ сѣдующитѣ помѣщения:
1-о) Единъ доста голѣмъ салонъ за театрални представления, балове концерти и проч. съ удобна голѣма сцена, двѣ стаи за актьоритѣ и салонъ за гардионъ.

2-о) Единъ салонъ тоже отъ същата голѣмина за казино, двѣ стаи една за готварница, и другата за сналия и подъ салона поница.

3-о) Единъ коридоръ (язлѣкъ) доста голѣмъ отъ къмъ градината, и

4-о) Една зала отъ 33 кв. мѣтра, която се намира помѣжду двата салона и служи за входъ както въ театралния салонъ така и въ казино.

Наддаванетоъ ще почне отъ 29-ий текущия мѣсець Май и ще трае до 31-ий сѣдций мѣсець включително до 5 часа послѣ пладнѣ.

Търгътъ ще се възложи върху оногоя, който на 1-ий текущия мѣсець Юний до петъ часа послѣ пладнѣ наддаде 5 % повече върху получената, въ послѣдний день (23-ий Май) на търгътъ цѣна.

Желаящитѣ господа да взематъ подъ наемъ горѣпомянатото здание се умоляватъ да заповѣдатъ въ означеното мѣсто и врѣме за да наддаватъ, като прѣдварително депозиратъ въ Общинското Управление 300 лева.

Г. Свищовъ 3-ий Май 1884 година.

Кметъ: *А. Шишмановъ.*

Секретаръ: *Юр. Матевъ.*

Руссе скоро-печатница на в. „Славянинъ“